

БОЈ КОД ПИШКОПЕЈЕ

У односу на борбе великог стила, оне из светског рата на пример, Ахмет-бегова војна за заузеће Тиране претставља малу операцију. Али с обзиром на последице њене, на снаге, које су учествовале на обема странама, на промену режима, што је после ње дошла, она има све одлике оружаног судара као и у другим околностима. Сукоб код Пишкопеје заслужује име боја утолико пре што је победа побуњеника у њему донела пад Доњег Дебра и Малесије. На тај начин целе ове области дошле су у везу са већ побуњеним Матом. То је омогућило наоружавање нових устаника и уређивање похода на Тирану. Кад се зна да је у овим крајевима најхрабрији део албанског народа, онда је падом Пишкопеје решена и судбина његове престонице.

Како је ово грађански рат много је интересантнија његова припрема и од самих борби. Да је простора и времена могао би се и роман написати, кроз који би дефиловали савременици са свима својим врлинама и недостацима. За политичку и социјалну историју био би то драгоцен податак. Овако у недостатку поменутих елемената и из многих обзира може се овде само дати скелет за познија допуњавања.

Одметници у Мату

Чим је Ахмет-бег Зогу напустио земљу изванестан број његових људи одметнуо се у планину. У њој је он дочекао да почну нове борбе, те да у њима активно суделује. Уколико је влада Фана Ноли вршила притисак, утолико се број оваквих људи повећавао. Они су